

Uitgave november 2016

De **SABBAT***wachter*

- ***De Agenda van de Paus***
- ***De wonderlijke kracht in het bloed***
- ***Laodicea, de zelfingenomen gemeente***
- ***Tot de dienst geroepen***

De **SABBAT***wachter*

Colofon

Uitgever:

Gemeente van Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging, Nederlandse veld
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416222 - Fax. 0313-450661
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.ZDAreformatie.org

Eindredactie: A. van der Plas, L. Thomas, G. Porras

Redactie: A. van der Plas, L. Thomas, G. Porras

Vertaling buitenlandse artikel(s): G. Porras

Vormgeving: Farina Drupsteen

Kopij: Kopij en tips zijn welkom. De redactie behoudt zich echter het recht om bepaald kopij te weigeren, artikels in te korten of te wijzigen. Hierbij zal echter de grootst mogelijke zorg in acht genomen worden, opdat de essentie en de inhoud niet geschaad wordt. Kopij kan worden gestuurd naar bovenstaand (e-Mail) adres.

Abonnement: In de loop van november is er een bestelformulier beschikbaar, waarop u kunt aangeven, dat u het komende jaar de Sabbatwachter (in gedrukte vorm) als abonnement wilt ontvangen. Een jaarabonnement van twee nummers kost € 7,50 exc. BTW (2017). U ontvangt een factuur. Indien u geen gebruik heeft kunnen maken van het bestelformulier, kunt u het abonnementsgeld overmaken naar: ING nr. 54 43 37 t.n.v. 'Gemeente van Zevende Dags Adventisten Ref Ned' o.v.v. 'abonnement Sabbatwachter'.

De Sabbatwachter kan echter ook gratis digitaal in PDF-formaat gedownload worden vanaf de website www.ZDAreformatie.org.

Overname van artikelen, met bronvermelding is toegestaan.

*Na Bijbelstudie is de Gemeente van Zeven-
de Dags Adventisten Reformatiebeweging tot
een aantal geloofsprincipes gekomen, waar-
onder de belangrijkste zijn:*

*De Alwetende, liefhebbende God heeft alles in
het universum door Zijn Zoon Jezus Christus
geschapen; De eigenaar en onderhouder van
het universum.*

*Hij nam de uitdaging op Zijn liefdevol leider-
schap aan door de wereld met Hem te verzoen-
en door het leven, sterven en opwekken van
Zijn Zoon, het vleesgeworden Woord.*

*De Heilige Geest, Jezus vertegenwoordiger op
aarde, overtuigt van zonde, leidt ons in waar-
heid en geeft kracht om de ongerechtigheid te
overwinnen.*

*De Bijbel is het verslag van Gods handelen
met de mensheid en de maatstaf van alle be-
ginselen, de tien geboden zijn een uitdrukking
van Zijn karakter en het fundament van een
voortgaande reformatie.*

*Zijn volk roept, in overeenstemming met
Gods woord en onder leiding van de Heilige
Geest, iedereen op om zich met God te ver-
zoenen door het geloof in Jezus.*

*Bijbelse profetieën tonen dat de geschiedenis
van deze aarde spoedig zal worden afgeslo-
ten met de zichtbare wederkomst van Jezus
Christus als koning om diegenen tot Hem te
roepen die Hem als enige Verlosser en Heer
hebben aangenomen.*

Inhoudsopgave

<i>De Agenda van de Paus</i>	<i>4</i>
<i>Laodicea:</i>	
<i>De zelfingenomen gemeente</i>	<i>7</i>
<i>De wonderlijke kracht in het bloed</i>	<i>12</i>
<i>Tot de dienst geroepen</i>	<i>16</i>
<i>Recepten</i>	<i>19</i>

De Agenda van de Paus

A. van der Plas

S

inds het aantreden van Franciscus, in maart 2013, de eerste Jezuïet als paus, heeft hij – nadat de katholieke kerk een slechtere reputatie in de wereld kreeg door misbruikschandalen – de kerk weer uit het slop gehaald en is hij bezig met een grote inhaalslag als het gaat om interreligieuze betrekkingen.

Op 26 mei 2014 tekenden Paus Franciscus en Grieks-Orthodoxe patriarch Bartholomeüs samen een verklaring die pleit voor “eenheid van christenen voor toekomstige uitdagingen”. (<http://www.rd.nl/kerk-religie/paus-en-patriarch-willen-eenheid-christenen-1.393337>) Een half jaar later, op 30 november 2014 is een gezamenlijke verklaring uitgegeven die nauwere samenwerking aankondigde. (<http://nos.nl/artikel/2006468-paus-en-patriarch-broederlijk-samen.html>; <https://www.rkddocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=5730&al=2>)

Op 8 juni 2014 kwamen de Israëlitische leider Shimon Peres en de Palestijnse leider Mahmoud Abbas bijeen in de tuinen van het Vaticaan en baden gezamenlijk om vrede. Ook de patriarch Bartholomeüs was daar bij aanwezig.

Op 20 juni 2016 was inmiddels wijlen Shimon Peres – die overigens volgens Yitzhak Rabin tot zijn 9e jaar in een Jezuïetenschool heeft doorgebracht in toenmalig Polen – opnieuw in het Vaticaan om over de recente golf van terroristische aanslagen in het Midden-Oosten en de rest van de wereld te praten. Interessant is dat de Belgische Katholiek georiënteerde website www.kerknet.be gewag maakt van het feit dat Shimon Peres een versterking van de samenwerking tussen godsdiensten wil. Een soort van Verenigde Naties, maar dan een wereldorganisatie voor alle religies (<https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/nieuws/shimon-peres-wil-wereldorganisatie-van-godsdiensten>).

Met dit gegeven in het achterhoofd, en de viering en/of herdenking van 500 jaar Reformatie die momenteel nog voor ons ligt, kunnen we niet anders dan concluderen dat daar gezamenlijk door zowel protestanten als katholieken bij zal worden stilgestaan. Een jubeljaar is in feite een gedenkjaar van een gebeurtenis 50 jaar eerder. Voordat we stil gaan staan bij het voor katholieken als protestanten bijzonder herdenkingsjaar 2017, dienen we niet te vergeten dat de paus ook op een ander front toenadering laat zoeken.

Op 23 mei 2016 vond er een historische ontmoeting plaats tussen paus Franciscus en groot-imam Achmed al-Tayeb, een van de meest invloedrijke imams van de soennitische islam. Al-Tayeb is groot-imam van de al-Azhar-moskee in Caïro, Egypte. Die moskee is verbonden aan de prestigieuze al-Azhar-universiteit, een van de belangrijkste religieuze autoriteiten binnen de soennitische islam. De ontmoeting vond achter gesloten deuren plaats in de privébibliotheek van de paus. <http://www.volkskrant.nl/buitenland/grootmoefiti-voor-het-eerst-op-audientie-bij-de-paus~a4306129/>

De ontmoeting duurde ongeveer een half uur, zei Vaticaanse woordvoerder pater Lombardi en werd omschreven als "zeer hartelijk". De paus en de groot-imam wilden met deze ontmoeting een teken geven van de grote betekenis "van de dialoog tussen de katholieke Kerk en de islam" aldus Lombardi.

Het was de eerste keer dat paus Franciscus en Achmed al-Tayeb elkaar ontmoetten. De paus en de groot-imam spraken tijdens de ontmoeting over "de gezamenlijke inzet van de autoriteiten en van de gelovigen van de grote religies voor de vrede in de wereld, de afwijzing van geweld en terrorisme, de situatie van de christenen te midden van de conflicten en de spanningen in het Midden-Oosten en hun bescherming".

De groot-imam sprak zich eerder al in niet mis te verstane bewoordingen uit tegen het moslimterrorisme. De al-Azhar-universiteit veroordeelde in december 2014 het "barbaarse geweld" van IS. <http://www.katholieknieuwsblad.nl>

nl/nieuws/historische-ontmoeting-paus-en-egyptische-groot-imam en <https://www.theguardian.com/world/2016/may/24/pope-francis-embraces-senior-imam-sheikh-tayeb>

In de pauselijke bul van Franciscus met de afkondiging van het buitengewoon jubileum van de barmhartigheid kunnen we heel goed zien dat in navolging van het Jubeljaar 2000 de paus toenadering zoekt met zowel de islam alsook het jodendom. De wens van de paus is onder paragraaf 23 dat zowel moslims als joden ook dezelfde genade mogen aannemen: "Moge dit

De groote kloof, die nu overbrugd wordt.

‘Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerscher! oordeelt en wrekt Gij ons bloed niet van degenen, die op de aarde wonen?’ Openbaring 6 : 10.

Jubeljaar, beleefd in barmhartigheid, de ontmoeting begunstigen met deze godsdiensten en de andere edele religieuze tradities; mogen het ons meer openstellen voor de dialoog om elkaar beter te leren kennen en te begrijpen; moge het iedere vorm van bekrompenheid en verachting elimineren en iedere vorm van geweld en discriminatie verdrijven. “ (<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=5872>)

Laten we overigens bij die wens om het geweld te verdrijven niet vergeten wat de paus ook heeft gezegd bij een interview met het Spaanstalige blad La Vanguardia op 12 juni 2014.

“Een fundamentalistische groepering, hoewel zij niemand vermoordt, ook al slaat zij niemand, is gewelddadig. De mentale structuur van fundamentalisten is geweld in de naam van God.” (<http://www.lavanguardia.com/internacional/20140612/54408951579/entrevista-papa-francisco.html>)

Hoewel het woord ‘fundamentalist’ tegenwoordig in bredere kring wordt gebruikt, is de naam oorspronkelijk afkomstig van een 20e-eeuwse beweging in het Amerikaanse protestantisme, die de letterlijke interpretatie van de Bijbel van fundamenteel belang acht voor het persoonlijke en maatschappelijke leven. (<https://nl.wikipedia.org/wiki/Fundamentalisme>) In dat opzicht zijn wij Adventisten ook fundamentalisten, die geloven in de 7-daagse schepping en de letterlijke wederkomst van Jezus op de wolken des hemels.

Het buitengewone heilig jaar loopt op 20 november 2016 ten einde, en daarmee ook de aflat in het teken van barmhartigheid die de roomse kerk verschaft. Hoe dubbelzinnig dat paus Franciscus eind oktober 2016 naar Zweden afreist voor een oecumenische herdenking van de start van de Reformatie, die in feite bij Luther begon vanwege die aflaten van de kerk! De katholieke website www.katholieknieuwsblad.nl geeft aan dat “naast de paus leiders van de lutherse wereldfederatie en vertegenwoordigers van andere Kerken aanwezig zijn.”

Die herdenking vindt op 31 oktober plaats in het Zuid-Zweedse Lund, waar de lutherse wereldfederatie in 1947 werd opgericht. De bijeenkomst is de start van een jaar vol evenementen bij gelegenheid van vijfhonderd jaar Reformatie.

Ook zullen in Lund de belangrijkste oecumenische ontwikkelingen tussen katholieken en lutheranen van de afgelopen vijftig jaar besproken worden.

“De herdenking in Lund volgt op de publicatie van een document in 2013 getiteld ‘Van conflict naar eenheid’. Daarin wordt onder meer vergeving gevraagd voor de verdeeldheden van de afgelopen eeuwen.” (<http://www.katholieknieuwsblad.nl/nieuws/paus-naar-zweden-voor-herdenking-reformatie>).

Dit door zowel katholieken als protestanten gezamenlijk opgesteld document, wat ook

in het Nederlands is uitgegeven (http://www.oecumene.nl/files/Books/Overig/van_conflict_naar_gemeenschap/) heeft er de schijn van dat het een toenadering is geweest naar elkaar toe. Maar zeer interessant is het te zien wat Ellen G. White in De grote strijd reeds meer dan 100 jaar geleden schreef omtrent het karakter van de rooms-katholieke kerk, en wie van de twee partijen er water bij de wijn doet en concessies doet.

“Rome kan de beginselen die haar beleid in vroegere eeuwen hebben bepaald niet ontkennen daar ze beweert dat „de kerk nooit heeft gedwaald en volgens de Heilige Schrift ook nooit zal dwalen” (*John L. von Mosheim, Institutes of Ecclesiastical History*, b. 3, century 11, part 2, Ch. 2, sec 9, note 17). [...] Het pausdom beantwoordt volkomen aan de beschrijving van de profetie: het is de afval van de laatste tijd (2 Tessalonicenzen 2:3,4). Het neemt altijd de gedaante aan die het best aan zijn doel beantwoordt. Onder de veranderende verschijningsvorm van de kameleon verbergt het pausdom echter het onveranderlijke gif van de slang. Zijn stelregel is: „We hoeven ons woord niet te houden tegenover ketters of mensen die van ketterij worden verdacht” (*Lenfant*, vol. 1, p. 516). Zal deze macht, waarvan de geschiedenis over een periode van duizend jaar met het bloed van de heiligen is geschreven, nu worden erkend als een deel van Christus’ gemeente?

In protestantse landen wordt terecht beweerd dat er niet meer zo’n groot verschil is tussen het protestantisme en het rooms-katholicisme, zoals vroeger wel het geval was. Er heeft zich een verandering voorgedaan, maar niet in het pausdom. Het rooms-katholicisme lijkt inderdaad veel op het moderne protestantisme omdat het protestantisme sinds de tijd van de hervormers zo verschrikkelijk verwaterd is.” – *De grote strijd*, blz.518, 525.

De reeds eerder aangehaalde website www.kerknet.be voegt nog aan dat nieuwsfeit over oecumenische herdenking toe, dat bij “de viering van 500 jaar Reformatie de nadruk wordt gelegd op datgene wat katholieken en lutheranen gemeenschappelijk hebben en wat zij door hun samenwerking samen hebben gerealiseerd. De herdenking van 500 jaar Reformatie in

de kathedraal van Lund staat in het teken van dankbaarheid, berouw en het engagement voor een gemeenschappelijke getuigenis.” (<https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/nieuws/historisch-oecumenisch-pausbezoek-aan-zweden>).

Markant is de uitspraak uit 2008 van de Nederlandse Jezuïet Eduard Kimman, toenmalig voorzitter van de Nederlandse bisschoppenconferentie, omtrent het protestantisme. “Er is weinig reden meer om nog protestants te zijn”, meent Kimman. “Ik betwijfel of het protestantisme 2017 haalt, 500 jaar na de Reformatie.” Hij deed daarbij de oproep aan de protestanten om terug te keren naar de moederkerk. (<http://www.frieschdagblad.nl/index.asp?artID=38628>)

Hoe bevoorrecht zijn toch Gods kinderen om wederom een profetie van de Heer – gegeven aan Ellen G. White – in vervulling te zien gaan, ook al is de inhoud van die vervulling zeer droevig.

“Wanneer het Protestantisme zijn hand over de kloof zal heenstrekken ten einde de hand van de Roomse macht te grijpen, wanneer het zich over de afgrond zal strekken om met het spiritualisme de handen ineen te slaan, wanneer onder de invloed van dit drievoudig verbond, ons land elk beginsel van zijn grondwet als een protestantse en republikeinse staatsvorm overboord zal gooien, kunnen we weten dat de tijd gekomen is voor de wonderlijke werking van satan, en dat het einde nabij is.” – *Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 157.

Moge de Heere ons door Zijn Geest het heldere onderscheidingsvermogen geven, opdat wij de nieuwsfeiten die voor onze ogen plaatsvinden mogen zien in het juiste verband met de profetieën en in het licht van de eeuwigheid, en dat dit ons toch steeds blijer mag maken, als we zien en beseffen dat Jezus op het punt staat terug te komen om Zijn kinderen thuis te halen. Maranatha!

Laodicéa, de zelfingenomen gemeente

A. van der Plas

H

et laatste artikel over onze kerkgeschiedenis welke betrekking heeft op de zeven gemeenten, oftewel de zeven perioden uit Openbaring hoofdstuk 2 en 3, gaat over Laodicéa.

Openbaring 3:14-22 zegt over deze stad het volgende:

En schrijf aan de engel van de gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods: Ik weet uw werken, dat u noch koud bent, noch heet; och, of u koud was, of heet! Zo dan, omdat u lauw bent, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. Want u zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb aan geen ding gebrek; en u weet niet, dat u bent ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt. Ik raad u dat u van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat u rijk moogt worden; en witte klederen, opdat u moogt bekleed worden, en de schande van uw naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zien mag. Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij. Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, zoals Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Er zijn verbazingwekkende overeenkomsten tussen de stad en de gemeente. Laodicéa was een Griekse stad in het westen van Klein-Azië, wat tegenwoordig de Turkse provincie Denizli is, en was gebouwd aan de rivier de Lycus. De stad heeft verschillende naamsveran-

deringen gehad, maar werd waarschijnlijk in de derde eeuw voor Christus vernoemd naar het paleis dat Antiochus II liet bouwen voor zijn vrouw, Laodike, in de 3e eeuw voor Christus. Deze nederzetting ligt zo'n 17 kilometer ten westen van Kolosse, en maakte deel uit van een knooppunt van twee belangrijke wegen. Dat gaf hen vanaf de 1e eeuw v. Chr. een florerend centrum voor een financieel handelscentrum. Er wordt zelfs beweerd dat toen Laodicéa in de eerste eeuw na Christus door een aardbeving was getroffen, zij (financiële) hulp van buitenaf weigerden om de stad weer op te kunnen bouwen. Zij wilden het allemaal zelf financieren. Deze stad produceerde stof, een glanzend zwarte wollen stof, en deze stad stond ook bekend om haar bijzondere ogenzalf. Het water dat bestemd was voor deze stad kwam uit een warme waterbron, dat tegen de tijd dat het – via een 6 km lang aquaduct had gestroomd – de stad binnenkwam lauw was geworden.

Wat geld betreft, was Laodicéa behoorlijk rijk, maar de gemeente ontbrak het aan puur goud, dat uiteraard symbool staat voor liefde en geloof. Verder was er een bloeiende handel in zwarte stof, hetgeen de zonde in het geestelijk leven symboliseert. In de stad werd een wereldberoemde ogenzalf tegen allerlei oogkwalen geproduceerd, maar de gemeente zelf was blind, en had gebrek aan Gods Geest. Er was water, maar dat was lauw, en dus niet lekker om te drinken. En zo was ook de toestand van de gemeente van Laodicéa in de oude tijd.

Uit de Geest der Profetie kunnen we opmaken dat die toestand ook gold voor de tijd waarin zr. White leefde, en ook geldt voor onze tijd.

Ook deze zevende en laatste brief uit Openbaring heeft niet alleen betrekking op de gemeente die in de tijd van Johannes bestond, maar heeft eveneens een profetische waarde. Gezien wij sinds 1844 in de eindtijd leven, moet deze periode dus betrekking hebben op de laatste gemeente, Laodicéa, en is deze brief dus meer dan welke andere brieven uit het Nieuwe Testament, en de specifieke brieven in Openbaring, van groot belang voor ons. De zes hieraan voorafgaande tijdsperiodes zijn reeds kerkgeschiedenis. De huidige tijdsperiode wordt voor een deel nog steeds geschreven, en geeft aan dat er voor ons nu nog genade is. Laten we de waarschuwingen ter harte nemen en de raadgevingen van Jezus ter harte nemen!

De naam Laodicéa (Grieks Strong# 2993) kan gezien worden als een samentrekking de twee Griekse woorden 'laos' (Grieks Strong# 2992, waar het Bijbeltechnisch voornamelijk betrekking heeft op Gods volk) en 'diké' (Grieks Strong# 1349, in de betekenis van oordeel, vonnis, gerechtigheid). Samengesteld betekent Laodicéa dus: 'oordeling van het volk', wat ook goed overeenkomt met hetgeen plaatsvindt in deze eindtijd. Deze laatste afdelingsgemeente openbaart namelijk een tijdperk van vonnissen.

In het algemeen bestaan de boodschappen aan de zeven gemeenten uit vijf onderdelen, namelijk:

1. Lof/compliment
2. klacht
3. vermaning
4. oproep om gehoor te geven
5. de belofte voor de overwinnaars.

Wat eigenlijk meteen opvalt, is dat in tegenstelling tot de overige zes gemeenten, Laodicéa niet wordt geprezen om een bepaald eigenschap. We zouden veel liever hebben dat Christus geen klacht tegen ons had, zoals Hij dat niet had tegen de gemeente te Smyrna. Maar we kunnen het ook positief zien: een klacht is een kans, om er wat mee te doen! Dus deze waarschuwendende boodschap is een blijk van genade.

De brief aan Laodicéa, één van de zeven eerste christengemeenten, strekt zich uit van 1844, toen het oordeel in het hemels heiligdom is begonnen, tot aan de eindtijd. En dat dit ook

onze tijd omvat, zegt zr. Ellen White heel duidelijk omschreven in *Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 252. “De boodschap aan de gemeente der Laodicensen is van toepassing op het volk van God in deze tijd.”

In welke toestand bevindt de gemeente zich op dit moment? Wat heeft ze nodig, en wat heeft de Heere de leiders en de leden van het verleden en het heden te zeggen? Welke boodschap vinden we in deze brief van onze Heere Jezus, die ons zouden kunnen helpen?

Net als in de andere brieven van Openbaring stelt Jezus Zich voor met namen en eigenschappen, die tegemoetkomen aan de behoeften van de mensen. In dit geval is Hij zoals Hij dat in Openbaring 3:14 weergeeft, namelijk de “trouwe, en waarachtige Getuige”. Daarmee onderstreept Hij de waarheid van de boodschap.

Jezus laat zich aan de zevende en laatste gemeente kennen als: “Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods.” Openbaring 3:14. Vervolgens geeft Hij in vers 15 tot en met 19 van hoofdstuk 3 een ernstige boodschap, wat een nauwkeurig beeld geeft van de werken en de toestand van deze gemeente, die er niet echt om liegen. We zien wat ze gelooft, en wat ze in werkelijkheid

is. Gelukkig vinden we ook het advies, de raad en de remedies, de oproep en de beloften in de verzen die volgen in de verzen 20-22.

Misschien staan we er niet zo bij stil, maar in feite is dit hier één van de ernstigste boodschappen is, die we in het boek Openbaringen kunnen vinden. Het laat zien dat de leden zich niet in een goede geestelijke toestand bevinden en dat ze een verkeerde opvatting hebben van zichzelf en van hun geestelijke toestand. En als je het goed bekijkt, is het een toestand die precies het tegenovergestelde is van de waarachtige Getuige.

De geadresseerde van de brief

We hebben al gezien dat onze Verlosser hier een heldere en duidelijke waarschuwing laat klinken in deze Bijbelverzen. En wanneer wij Zijn boodschappen lezen, komen er serieuze vragen in ons op: Tot wie spreekt Hij bijvoorbeeld? Doet Hij dat tot slechts enkelen, of tot een hele groep mensen. Spreekt Hij hier tot de gemeente in het algemeen, of spreekt Hij hier persoonlijk tot mij. Als we vers 14 bekijken, zien we dat de brief gericht is aan de engel van de gemeente. Met die term wordt een gezant of bedienaar bedoeld van de gemeente. Je zou dus kunnen zeggen dat iets breder ge-

zien de eerste geadresseerde van deze brief de leiding is van de gemeente. Het was niet alleen de droevige ervaring in Minneapolis van 1888, waarbij de leiding van de Adventgemeente de boodschap van 'Christus onze Gerechtigheid' niet bepaald verwelkomden. (Zie *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 76, 79, 80, 468).

Het andere moment waarbij de leiding heeft laten zien niet op de juiste wijze daadkrachtig op te treden, was de crisis die veroorzaakt was door de Eerste Wereldoorlog. Deze crisis had een direct gevolg voor het onderhouden van zowel het 4e alsook het 6e gebod.

In de brief aan Laodicéa verwijst de Waarachtige Getuige echter niet alleen naar de verantwoordelijkheid van de leiders, maar ook naar de lauwheid van individuele leden, en van de gemeente in het algemeen. Zr. White zegt ons in Bijbelkommentaar, blz. 645: "De boodschap aan de gemeente van Laodicéa is van toepassing op allen die een groot licht en veel gelegenheden hebben gekregen, maar die dit niet hebben gewaardeerd. (RH 11 maart, 1902)."

Uit verscheidene geschriften van zr. White weten wij dat de boodschap aan Laodicéa voornamelijk de Gemeente van Zevende Dags Adventisten betreft, en deze onze toestand als volk openbaart en derhalve ten zeerste van toepassing is op ons volk. Daarom is het van belang voor ons dat we Zijn boodschap aan nemen, als van toepassing zijnde op een ieder van ons persoonlijk; dan zal het een grote zegen voor ons zijn.

Gelukkig geeft de Heere Jezus niet alleen onze toestand weer, maar geeft Hij ook de remedie. En de eerste remedie, die de Verlosser in Openbaring 3:18 aanbiedt, is puur goud. Dit goud symboliseert in de eerste plaats geloof. En indien wij achterdocht, twijfel en ongelooft koesteren, zal het geloof niet groeien, maar juist afnemen. Geloof kan slechts groeien indien wij Zijn woord aannemen (zie Romeinen 10:17), en wanneer wij de boodschap in praktijk brengen (zie Jakobus 2:17, 26). Daarbij helpt 1 Petrus 1:6, 7 ons te begrijpen wat Jezus met dat goud en die rijkdom bedoelt: "In welke [=de hemelse erfenis] u zich verheugt, nu een weinig tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeking; Opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostelijker is dan van het goud, dat vergaat en door het vuur

beproeft wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus."

Het goud symboliseert echter niet alleen het geloof, maar ook de liefde. Iemand die de liefde van Christus bezit, is werkelijk rijk en een door God gezegend mens. Het zijn de deugden die ons werkelijk rijk maken. Liefde voor elkaar en een liefde voor de hemelse Vader die alles te boven gaat zou in onze handel en wandel als een altijd blijvend vuur moeten branden, zonder dat het kan worden uitgedoofd door het excessief gedrag of onbehoorlijk handelen van anderen. Als wij geen liefde hebben voor elkaar, zakken wij af tot een zelfzuchtig egoïsme, hetgeen we tegenwoordig om ons heen zien in de maatschappij. *Bijbelkommentaar*, blz. 647 zegt daarover: "Eigenliefde sluit liefde voor Christus buiten. Wie voor zichzelf leeft, schaart zich onder de Laodicezen, die lauw zijn, niet koud of heet. Het vuur van hun eerste liefde is afgezaakt naar een zelfzuchtig egoïsme. De liefde van Christus in het hart komt tot uiting in het leven. Als de liefde voor Christus is afgestompt, zal de liefde voor hen, voor wie Christus gestorven is, ontaarden."

Christus en Zijn klee van Gerechtigheid

Als we het middengedeelte van Openbaring 3:18 lezen dan biedt Christus ons niet alleen goud aan, maar ook witte klederen. Het is al erg genoeg om in smerige vossen rond te moeten lopen, laat staan dat je helemaal geen kleren hebt om te dragen. In deze tijd hebben wij gebrek aan geestelijke klederen. Wij hebben gebrek aan de witte klederen van Christus' gerechtigheid. Ook Openbaring 19:8 maakt daar nog gewag over: "En haar [=Gods gemeente] is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen."

Ook Jesaja beschrijft dit klee op mooie wijze in Jesaja 61:10. "... Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; ..." *Uit de Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 494 zegt ons over die witte klederen: "De witte kleding is reinheid van karakter, de rechtvaardigheid, die Christus de zondaar verleent. Dit is inderdaad een klee van hemels weefsel, dat alleen bij Christus gekocht kan worden voor een leven van gewillige gehoorzaamheid."

In het laatste gedeelte van Openbaring 3:18 geeft Jezus nóg een raad, namelijk: "...Zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zien mag." Slechts met de ogenzalf van de Heer, de Heilige Geest, ziet de mens hoe hij er in werkelijkheid voor staat. Laat ons dagelijks gebed zijn wat de Psalmist zo bidt: "Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw wet." Psalm 119:18. En moge de bede van Paulus de bede zijn die wij elkaar, en onszelf, toe bidden in Éfeze 1:17-19: "Opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat u mag weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen; En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht."

Wat betreft deze ogenzalf zegt *Uit de Schatkamer der Getuigenissen*, deel 1, blz. 494 het volgende: "De ogenzalf is die wijsheid en genade, die ons in staat stelt onderscheid te kunnen zien tussen het kwade en het goede, en de zonde onder elke vermomming te ontdekken. God heeft Zijn gemeente ogen gegeven en Hij wil dat ze deze zalven met wijsheid, opdat ze scherp kunnen zien; maar indien ze daartoe in staat waren, zouden velen de ogen van de

gemeente willen sluiten; want ze willen niet dat hun daden aan het licht komen uit vrees voor berisping. De goddelijke ogenzalf zal klaarheid geven aan het verstand."

Het doel van de boodschap aan de Laodicezen was niet alleen om hen te waarschuwen voor lauwheid, maar ook voor het omgekeerde, namelijk voor een verkeerde ijver. Zr. White zegt in *Bijbelcommentaar*, blz. 646, 647.

"Het doel van de boodschap aan de Laodicezen was om de gemeente te bevrijden van ... fanatieke invloeden; maar het werk van satan heeft de boodschap verdorven en de invloed ervan te niet gedaan. Het zou hem beter passen dat fanatieke personen het getuigenis zouden aanvaarden om het in zijn dienst te gebruiken, dan dat ze lauw zouden blijven. Ik heb gezien dat het niet de bedoeling van de boodschap was om de ene broeder over de andere

broeder te laten oordelen om hem te zeggen wat hij moet doen, hoe ver hij kan gaan, maar dat iedereen persoonlijk zijn eigen hart moet onderzoeken en acht slaan op zijn eigen werk."

Het werk om te overwinnen is niet beperkt tot de tijd van de martelaren. Het is in deze tijd waarin wij nu leven onze strijd om het hoofd te bieden aan de sluwe en subtiele verleiding van wereldsgezindheid, van zelfverzekerdheid, zelfgenoegzaamheid, het opgaan in trots, hebzucht, valse leer en een onzedelijk leven. Als wij als Gods dienstknechten met Christus samenwerken aan hervorming, kan de vloek worden weggenomen die de gemeente in zo'n lauwe toestand heeft gebracht.

Het is nog niet te laat. Er is voor ons méér hoop dan voor de vijf dwaze maagden, van wie de lampen waren uitgegaan, en die geen tijd meer hadden om hun lampen met olie te vullen, en uiteindelijk letterlijk voor een gesloten deur kwamen te staan. Voor de gemeente Laodicéa is er dus nog gelegenheid om verbetering in hun situatie te brengen. Het kleed van ons karakter kan nog steeds gewassen worden en witgemaakt in het bloed van het Lam. *Manus-*

cript 139, 1903 zegt ons: "Er bestaat hoop voor onze gemeenten als ze acht willen slaan op de boodschap die aan de Laodicenzen gegeven is."

"De boodschap aan de Laodicenzen moet met kracht verkondigd worden; want deze is vooral nu van toepassing. Nu zijn meer dan ooit trots, wereldse eerezucht, zelfverheffing, dubbelhartigheid, huichelarij en bedrog zichtbaar. Velen spraken vol ijdelheid: 'Ik ben rijk en heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek.' Toch zijn zij ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt (RH 25 sept. 1900)." –*Bijbelkommentaar*, blz. 647.

Dat wij mogen ontwaken uit onze lethargie, onze geestelijke slaperigheid en dat wij Zijn

stem mogen horen, en eraan gehoor geven door de deur van ons hart voor Hem open te doen en met Hem mogen overwinnen. Wie overwint, mag bij Hem zitten in Zijn troon, zoals ook Hij heeft overwonnen en gezeten is met Zijn Vader op Zijn troon (zie Openbaring 3:21). Dat wij allen, die in deze zevende tijdsperiode leven, als overwinnaars in Christus uit de grote strijd mogen komen, en tot degenen mogen behoren die in dit laatstgenoemde Bijbelvers van Openbaring 3:21 beschreven worden, en aan wie deze schitterende en genadevolle belofte gegeven is. Amen.

A. Troncoso

De wonderlijke kracht in het bloed

De meesten van ons die koken, hebben op een gegeven moment in de keuken gestaan, om groente te snijden, en hebben misschien per ongeluk, of nonchalant, of door te snel handelen, in de vinger gesneden. De meesten van ons plaatsen de snijwond onder stromend water, en drukken misschien een beetje op de plek om vervolgens de snijwond te bedekken. Niet veel mensen denken na over wat er eigenlijk gebeurd is in ons lichaam als we ons snijden. Nog minder mensen zijn zich ervan bewust dat achter die korst die zich vormt er een uiterst complexe lichamelijke reactie ligt, waarbij een groot aantal factoren aanwezig zijn. Hoe komt het dat we stoppen met bloeden? Zelfs een klein sneetje zou kunnen leiden dat we doodbloeden als ons lichaam niets deed om het te stoppen. Het lichaam zal de bloeding blijven stoppen, ongeacht of wij wel of niet weten hoe het gebeurt, maar ik vind het belangrijk te weten wat er plaatsvindt in ons lichaam. Een diepere kennis van de fijne kneepjes van ons lichaam en hoe alles werkt in eenheid, bevestigt onze overtuiging dat we doelbewust zijn gemaakt door een almachtige God, en niet willekeurig zijn geëvolueerd.

Ons Lichaam

In ons lichaam hebben we het vaatstelsel, dat bestaat uit alle bloedvaten (aders, slagaders en capillairen) die bloed laat doorstromen bij elke millimeter van het lichaam. Wanneer deze bloedvaten breken, is er bloeding. Soms is er interne bloeding. Als dit onder de huid gebeurt, zijn wij in staat om de bloeding te zien in de vorm van een blauwe plek. Extern bloeden is zichtbaarder, omdat we duidelijk het bloed kunnen zien.

Het stollingsproces bestaat zelf uit drie algemene fasen: de vasculaire fase, de fase van bloedplaatjes en de coagulatiefase. De vasculaire fase vindt onmiddellijk plaats wanneer een bloedvat breekt. Tijdens deze fase, krimpt het vat zich in, zodat er minder bloed doorheen kan stromen (dus minder bloed gaat verloren). De cellen in de omgeving van de snee worden kleverig en kunnen ook voorkómen dat bloed doorstroomt.

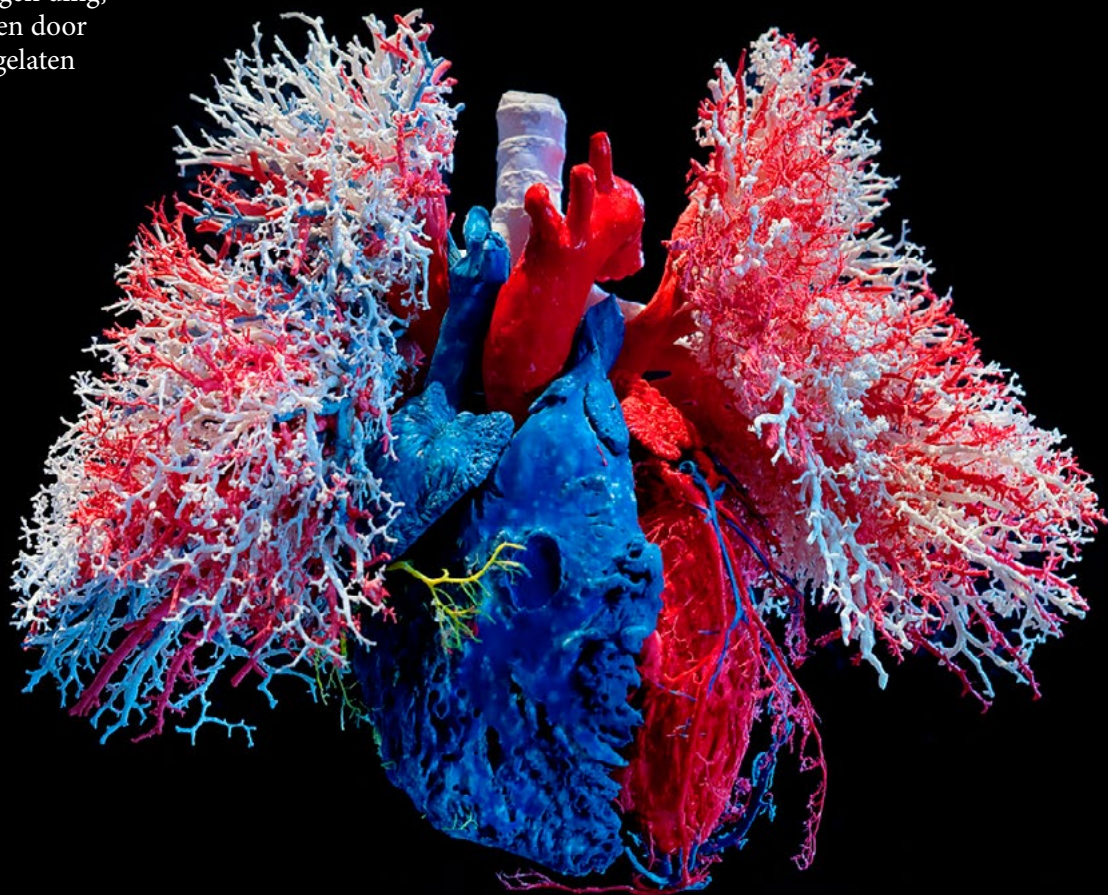
Bloedplaatjes

Een van de belangrijkste factoren in het stollingsproces zijn bloedplaatjes. Dat zijn kleine cel-fragmenten die gevonden worden in ons bloed. Hun taak in ons lichaam is om ons te helpen bij het stollingsproces. (Aspirine, een bekend antistollingsmiddel, remt de functie van bloedplaatjes af.) Dit brengt ons bij de bloedplaatjes fase van het stollingsproces. De bloedplaatjes zweven van nature rond in onze bloedvaten en doen hun eigen ding, totdat ze geactiveerd worden door chemische stoffen, die vrijgelaten

worden als er een breuk is in een vat. Als de plaatjes eenmaal geactiveerd zijn, laten ze tal van chemische stoffen vrij, die meehelpen bij het stoppen van de bloeding. Eén van deze stoffen stimuleert de bloedplaatjes om kleverig te worden. Zij hechten aan elkaar op de plek van de breuk, en vormen een tijdelijke plug. Een ander stof dat wordt losgelaten, bevordert en verbetert de samentrekking van het vat (zoals beschreven in de vasculaire fase). Andere chemische stoffen die vrijgelaten worden, zijn nodig voor de coagulatie fase. Anderen hebben te maken met het bevorderen van het herstel van het bloedvat, en weer anderen “roepen” meer bloedplaatjes naar de open plek om de snee te helpen afsluiten.

Stollingsfactor

Ongeveer 30 seconden nadat het bloedvat was beschadigd, begint de coagulatie fase. Hier werken talrijke proteïnen – bekend als stollingsfactoren – gezamenlijk in een complexe kettingreactie om een steviger stolsel te maken. A maakt B om C te activeren, dan heeft C D nodig om E te activeren, dan heeft E weer F G en H nodig om I te activeren, enz., totdat er een stolsel wordt gevormd. Hoewel dit terecht verwarrend klinkt, is het in werkelijkheid eigenlijk nog veel verwarrender en uit-

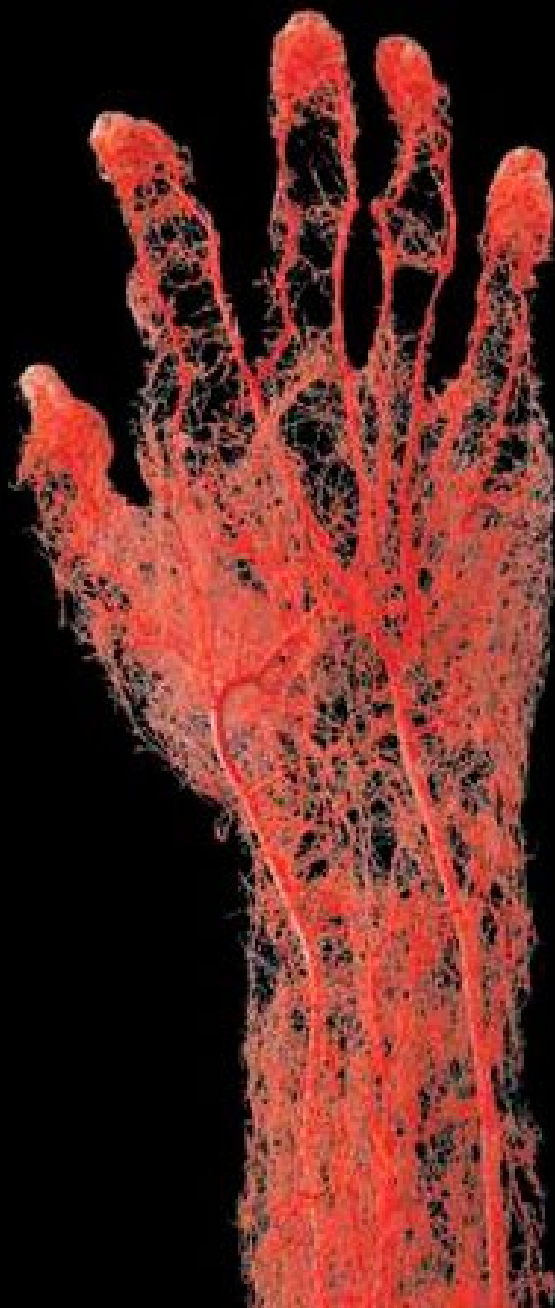

gebreider , maar ik zal niet in detail dit verder uitdiepen. De meeste stollingsfactoren worden eigenlijk in de lever gemaakt. Sommigen hebben vitamine K nodig om gemaakt te worden.

Genetische afwijking

Dus zodra deze fasen zijn voltooid, wordt het stolsel gevormd en als de bloeding extern was, heb je een korstje om te laten zien. In de laatste fase beginnen de bloedplaatjes de randen van het gescheurde vat aan elkaar te krimpen, dichter en dichter tot elkaar toe. Andere cellen arriveren op de plek van de sneewond wanneer de bloeding eenmaal onder controle is, om de reparatiewerkzaamheden te starten. Uiteindelijk verdwijnt het stolsel en alles wat overblijft, is een litteken om je te herinneren aan de pijn van die snede.

Tekortkomingen in elk aspect van dit proces kunnen ertoe leiden dat iemand moeite heeft met stolling. Zelfs iets wat voor het oog ongeërelateerd is, zoals leverschade, kan bloeding veroorzaken, omdat de stollingsfactoren daar worden gemaakt. Een tekort aan vitamine K, een lage hoeveelheid aan bloedplaatjes en een aspirine-overdosis, kunnen allemaal leiden tot een ongecontroleerde bloeding. Sommige mensen zijn zelfs geboren met genetische afwijkingen die een bepaalde stollingsfactor niet kunnen maken, of ze hebben een aandoening geërfd waarbij het lichaam niet goed werkende bloedplaatjes produceert. Het hele proces is zo ingewikkeld, dat elk misplaatste dominosteentje ertoe kan leiden dat de hele zaak niet kan werken. Het is een wonder dat met zo veel stappen die mis kunnen gaan, de meeste van ons nooit een probleem hiermee hebben ondervonden. Ons lichaam is zeker geweldig en doelgericht gemaakt. Dus, de volgende keer dat je een snijwond hebt, denk dan aan de mechanismen die God in je lichaam heeft geplaatst voor jouw welzijn.

titel

GEZOND LEVEN

schrijver

E.G. White

pagina's

384

prijs

€ 8,00

te bestellen

Zendingshuis Rehoboth

Rehoboth@ZDareformatie.org | t. 0313-416222

Bestel onze nieuwe kalender en verras je kennissen en vrienden met een leuk cadeau. Een mooi gebaar waarmee je een stukje zendingswerk kunt verrichten in je naaste omgeving. Wees er snel bij, want er is slechts een beperkte oplage van. Dus op=op!.

Tot de dienst *geroepen*

L. Thomas

W

at wil jij later worden? Nou, nou, dit kan eens de moeilijkste vraag in je leven zijn vooral wanneer er zoveel moois en ogenschijnlijk ook prachtige dingen te zien en in deze tegenwoordige wereld te beleven zijn. Gelukkig boeien de Bijbelse verhalen ons soms zodanig dat het je op een idee kan brengen. Heb jij soms nog twijfels hierover, of ben je geïnteresseerd in wat de Heere jou te bieden heeft?

In Markus 4:35-41 waar het verhaal staat hoe angstig de discipelen door de heftige storm op zee werden en dat Jezus deze storm op Zijn bevel stilde, kunnen we in Markus 5:1-20 een daarop volgende interessant verhaal over een schrikbarende gebeurtenis lezen. Het gaat hier over de genezing van de twee bezetenen uit Gadara.

Hier volgt het verhaal uit de Bijbel (in Markus 4 vanaf vers 36), uitgewerkt in de Geest der Profetie, in het boekje *'De weg tot gezondheid'*, blz. 70-72.

'Het is ochtend aan het meer van Galilea. Jezus en Zijn discipelen zijn aan wal gekomen na een stormachtige nacht op het water en het licht van de rijzende zon streelt de zee en het land als met een zegening van vrede. Maar toen zij op de oever stapten, werden zij door een nog vreselijker aanblik dan de woest stormende zee begroet. Uit een of andere schuilplaats tussen de graven vandaan, kwamen twee krankzinnigen op hen toe rennen, alsof zij hen in stukken wilden scheuren. Er hingen aan deze twee mannen nog stukken ketenen, die zij hadden verbroken bij hun ontsnapping uit gevangenschap. Hun vlees was opengereten en bloedde, hun ogen gluurden van onder hun lange, verwilderde haren; alle gelijkenis met menselijkheid scheen uitgewist. Zij leken meer op wilde beesten dan op mensen.

De discipelen en hun metgezellen vluchtten in angst; maar dan bemerkten ze opeens dat Jezus niet bij hen is en zij gaan terug om Hem te zoeken. Hij stond nog waar zij Hem hadden verlaten. Hij Die de storm stilde, die de satan eerder ontmoette en

overwon, vlucht niet voor deze demonen. Als deze mannen knarsetandend, met schuim op de mond, Hem benaderen, steekt Jezus de hand op die de golven tot rust gebracht had, en de mannen kunnen niet nader komen. Zij staan voor Hem, razend, maar hulpeloos. Met macht gebiedt Hij de onreine geesten van hen uit te gaan. De ongelukkige mannen beseffen dat die Ene nabij is, die hen kan redden van de kwelende demonen. Zij vallen aan de voeten van Jezus om Zijn genade af te smeken; maar toen zij de lippen openden, spraken de boze geesten voor hen, schreeuwend:

“Wat hebben wij met U te doen. Jezus, Gij Zoon van God? Zijt Gij hier gekomen om ons vóór de tijd te pijnigen?” (Matthéüs 8:29) De boze geesten zijn gedwongen hun slachtoffers los te laten en een wonderbaarlijke verandering komt over de twee bezetenen. Licht komt in hun geest. Hun ogen stralen verstand uit. Hun gezichten, zo lang misvormd door het beeld van satan, worden plotseling mild, de met bloed bevlekte handen worden rustig, en de mannen verheffen hun stem in lof tot God.

Dit verhaal laat ons vandaag zien dat werkelijk niets, maar dan ook niets voor God onmogelijk is. En interessant is het verloop van dit verhaal. Je zou kunnen denken: Oké, Jezus heeft de demonen uitgeworpen en dat was het. Zijn taak was hiermee volbracht. Juist leert Hij ons dat

als het zaad in goede aarde valt, dat het beslist ook goede vrucht(en) zal voortbrengen. In dit verhaal dat verder gaat, laat Christus zien, dat niet iedereen even tevreden was met wat er heeft plaatsgevonden, namelijk, dat de demonen in een kudde zwijnen moesten vluchten, hetgeen door de zwijnenhoeders niet op prijs werden gesteld. Vandaar dat ze de Heere Jezus dringend verzochten om hun gebied te verlaten. De toets ligt nu bij deze twee bezetenen die zeker grote waarde aan hun verlossing hebben getoond. Let op het verhaal hoe het hier verder gaat.

‘Geheel anders denken de herstelde bezetenen erover. Zij wensen bij hun Redder te blijven. In Zijn tegenwoordigheid voelen zij zich veilig voor de boze geesten, die hun leven hadden gekweld en hun menselijkheid verknoeid. Als Jezus gereed is om in de boot te stappen, blijven zij Hem dicht terzijde, knielen aan Zijn voeten en smeken bij Hem te mogen blijven om naar Zijn woorden te luisteren. Maar Jezus gebiedt hen naar huis te gaan om te vertellen welke grote dingen de Here voor hen gedaan had.’

Ondanks dat satan Jezus’ grote werk in dit heidens gebied wilde verhinderen, maakte de Heere gebruik van het meest effectieve middel waar kracht van uitgaat. Deze twee bevrijde krankzinnigen werden direct in dienst genomen om hun persoonlijke ervaringen verder te

vertellen. Ja, want ... 'Hier is werk voor hen te doen – naar een heidens thuis gaan en vertellen van de zegeningen die zij van Jezus hebben ontvangen. Het was hard voor hen om van de Verlosser gescheiden te worden. Grote moeilijkheden zullen hen omringen in de omgang met hun heidense landgenoten. Hun lange afwezigheid uit de gemeenschap schijnt hen ongeschikt te hebben gemaakt voor dit werk. Maar zodra Hij hen op hun plicht wijst, zijn zij gereed te gehoorzamen. Niet alleen vertelden zij hun huisgenoten en de burens van Jezus, maar zij gingen door geheel Decapolis en verkondigden overal Zijn macht om te redden en hoe Hij hen van de boze geesten had bevrijd.'

Ook vandaag roept jouw Heer en Verlosser, Jezus Christus, je op om je meer in Zijn dienst te schikken. Ouders wordt warm, kinderen jullie mogen weten dat hoe klein jullie ook mogen zijn, er altijd een werk is dat een ieder voor de Heere kan doen.

Terecht zegt de Heere ons in 2 Petrus 3:9: De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen. De Geest der profetie bevestigt deze woorden verder op blz. 73: 'Het evangelie moet gebracht worden, niet als een levenloze theorie, maar als een levende kracht om het leven te veranderen. God wil graag dat Zijn dienstknechten getuigenis afleggen van het feit dat door Zijn genade mensen een karakter mogen bezitten naar de gelijkenis van Christus en zich mogen verheugen in de zekerheid van Zijn grote liefde. Hij wil graag dat wij getuigenis afleggen van het feit dat Hij niet tevreden kan zijn totdat allen die Verlossing willen aanvaarden, teruggewon-

nen zijn en hersteld in hun heilige voorrechten als Zijn zonen en dochters.'

Zelf gaf ik sinds half december 1981 gehoor aan deze wonderbaarlijke oproep, en tot op vandaag geniet ik van Gods machtige en genadevolle hand in mijn leven. Hij is mijn allerbeste Vriend. Hij sleept mij door dik en dun, Hij troost mij waar ik dit nodig heb, en vandaag kan ik je alleen zeggen: 'God is GOED!' 'Het is onze taak, zegt de Geest der Profetie ons, om de hongerigen te spijzen, de naakten te kleden, de zieken en lijdenden te bemoedigen. We moeten de wanhopigen geestelijk sterken, en zij, die zonder hoop in de wereld zijn, met hoop bezielen.' 'Ons werk is hongerenden te voeden, de naakten te kleden, lijdenden en ellendigen te troosten. Wij moeten zorgdragen voor de wanhopigen en de hopelozen met nieuwe hoop inspireren.' – *De weg tot gezondheid*, blz. 79.

Tot Zijn dienst geroepen. Spreekt dit ook tot jou geweten? De Heere maakt ons bekend dat de oogst rijp is, maar dat alleen de arbeiders zo schaars zijn. Jezus komt zéér spoedig terug. Vandaag vraagt Hij ook aan jou: 'Wie zal Ik zenden?' En dat ook jouw antwoord op Zijn vraag mag zijn: 'Zie, hier ben ik, zend mij heen.' Twijfel niet meer, maar onderwerp je aan Zijn machtige hand en vraag Hem om in jouw hart te komen wonen, om jou bekwaam te maken om Hem te volgen waar Hij je nodig heeft.

Ik wens je van ganser harte veel gebed en wijsheid toe, zodat ook jij spoedig aan Zijn oproep gehoor mag geven. Mag God je daarbij zegenen. Amen.

“E

en schip leed eens schipbreuk aan de Ierse kust. De weersomstandigheden waren niet dusdanig slecht dat daardoor het schip van zijn koers zou afwijken. De kapitein was vakkundig. Er kon geen goede verklaring gegeven worden voor de ramp. Een duiker ging naar beneden om het kompas naar boven te halen, om te kunnen zien of daarop een oorzaak kon worden teruggevonden. Bij nader onderzoek werd een stukje staal ontdekt, dat op de punt van een zakmes leek. Er werd ontdekt dat de dag vóór de schipbreuk, een zeeman de opdracht had gekregen het kompas schoon te maken, en hij had hiervoor zijn zakmes gebruikt. Zonder dat hij het wist had hij daarbij de punt afgebroken en in de doos achtergelaten. Door dat stukje staal week de naald af en werd het kompas onbetrouwbaar. Dat kleine stukje staal vernielde het schip.” –G.B. Thompson, *The Ministry of the Spirit*, blz. 142, © 1914, Review and Herald Publishing Assn.

Meer dan veertig jaar geleden schreef de Adventistische predikant Robert J. Wieland (1916-2011) in een blad een versie van het bovengenoemde verhaal om erop te wijzen dat als elk leerpunt van de Adventbeweging kon worden vergeleken met het kompas van een schip, het de waarheid van de bediening van Christus in het hemelse Heiligdom was. Ouderling Wieland beweerde vervolgens dat rond 1900 een “nieuwe” visie in de Adventgemeente was gekomen over de bediening van Christus, en dit de koers ervan had veranderd.

De veronderstelling van broeder Wieland is slechts ten dele waar. Het kompas van de Adventbeweging was en dient nog steeds het begrip te zijn van Daniël 8 en 9 en de hemelse bediening van onze grote Hogepriester. Maar zijn mening dat de “nieuwe visie” de koers van de kerk heeft doen veranderen, is twijfelachtig. De Generale Conferentie te Minneapolis liet in 1888 zien dat de gemeente al op een verkeerd spoor zat. De

Het “gedurige”,
toen en nu

L. Watts

“nieuwe visie” was gewoon een manier om de nieuw ingeslagen richting te rechtvaardigen – een compromis met de wereld.

Het fundament van ons geloof

“Het juiste begrip van de bediening in het hemels Heiligdom is het fundament van ons geloof.” –(Brief 208, 1906) *Evangelism*, blz. 221. “Dit onderwerp [over het heiligdom] ... is de centrale pilaar die in deze tegenwoordige tijd de structuur van onze positie ondersteunt.” –(Brief 126, 1897, blz 4.) Manuscript Releases, vol. 4, blz. 244. Zie ook: *Evangelism*, blz. 221-225.

Nadat broeder Wieland de bovenstaande verklaringen citeert, gaat hij verder en zegt dat Daniel 8 en 9 de richting voor deze gemeente wijst, zoals een kompas een schip richting geeft. Onze pioniers waren vrijwel unaniem in hun inzicht hierover. Een belangrijk element was Daniëls beeld van “het gedurige” dat weggenomen werd door de kleine hoorn. [Daniel 8: 11-13.] Wat zij zagen, plaatste 1844 in Daniel 8:14, waardoor het heiligdom in de hemel het enige was dat kon worden gereinigd of gerechtvaardigd. De geschiedenis laat zien dat het standpunt van de pioniers praktisch unaniem gehouden werd door onze mensen tot ongeveer 1900, en het de steun genoot van Ellen White “-http://gospel-herald.com/questions-ondocctrine/cunning_fables.htm.

Interpretatie van “het gedurige” (1843-1900)

In *Eerste Geschriften*, blz. 81, schreef zuster White: “Toen er eenheid heerste, voor het jaar 1844, hadden bijna allen hetzelfde inzicht over het correcte begrip van het “gedurige;...” De 1843 en 1844 profetie posters, die gebruikt werden voor de boodschap over de verwachte terugkeer van Jezus, definieerde “het geduri-

ge” als “het heidendom” – nog specifiek het heidense Rome – en de “verwoestende gruwel” als de opkomst van het pauselijke Rome. De Advent pioniers begrepen dat deze machten aardse, religieuze en politieke systemen waren. De vroege Adventistische leiders zagen daardoor in het verwijderen van “het gedurige” door de “kleine horen” juist een aardse gebeurtenis (en niet een hemelse). In tegenstelling tot deze vervuilende gebeurtenis die plaatsvond in een aards heiligdom door middel van de “gruwel der verwoesting” (Matthéüs 24:15; zie ook Daniël 9:27; 11:31; 12:11), begrepen de pioniers dat een reiniging zou plaatsvinden in een hemels heiligdom door de bediening van een hemelse Hogepriester. Daniël 8:14; Hebreëen 8: 1, 2.

De volgende verklaring van broeder Wieland getuigt van het belang van dit begrip in de groei van de vroege Adventbeweging. Rond 1895, of kort na 1888, week “Louis R. Conradi ... af van ons kompas toen hij zijn nieuwe inzicht introduceerde Eén van de eersten die deze visie aannam was E.J. Waggoner, en verwierp hij meteen Ellen White, want hij zag duidelijk dat zij het standpunt van de pioniers verdedigde”. Dit was het begin van zijn [open] afvalligheid. Vervolgens omarmde W.W. Prescott de uitleg van Conradi, gevolgd door A.G. Daniells, de voorzitter van de Generale Conferentie. Deze twee gaven aan deze nieuwe uitleg een brede publiciteit, tegen het advies van Ellen White in. Na verloop van tijd viel Conradi volledig af, en op het einde verliet Prescott vrijwel de leerstelling van het heiligdom. Anderen waren Ballinger, Fletcher en Grieve. Een twijfelachtig spoor, opgetekend voor nieuw licht.” –http://Gospel-herald.com/questionsondoctrine/cunning_fables.htm.

De nieuwe weergave

Wat is dan het nieuwe inzicht dat kwam door dit “nieuw licht”? De “oude visie”, die ondersteund werd door de vroege pioniers en zuster White, interpreteert “het gedurige” als het “heidendom”. In deze nieuwe visie wordt “het gedurige” beschouwd als de antitypische bediening van onze hemelse Hogepriester, die werd weggenomen, of verplaatst, door de “gruwel der verwoesting”, of door een aards priesterschap (meestal beschouwd als dat van het pauselijk Rome).

Echter, degenen die de visie van Conradi's voortzetten tot zijn logische conclusie, wijzen meestal op Antiochus Epiphanes als de "voornaamste" vervulling van het wegnemen van "het gedurige" van Daniël 8:11, 13; 10:31; en 12:11. Dit schema laat weinig ruimte over voor een 1844 vervulling, anders dan door een geforceerde "tweede" vervulling, en toch is dit waar de meeste moderne "geleerden" naar wijzen. Antiochus is een zeer aantrekkelijk figuur, omdat een dergelijke interpretatie het pausdom zou afzetten als de verwoestende macht. Maar er zijn echter niet weinig problemen met deze toepassing. (1) Als "het gedurige" de hemelse bediening van Christus is, hoe kan een aardse macht of gebeurtenis het wegnemen? (2) Ongeveer tweehonderd jaar nadat Antiochus regeerde, zei Christus in Mattheüs 24:15 dat «de gruwel der verwoesting, gesproken door de profeet Daniël», nog in de toekomst lag. (3) De toenadering tot deze nieuwe visie wordt openlijk belachelijk gemaakt door niet-Adventistische theologen als "je gezicht redden" en verandering van de oorspronkelijke verklaring voor de 1844 teleurstelling. (4) De 2300 avonden en morgens zouden opgevat moeten worden als letterlijke dagen, en niet als profetische jaren, waardoor het begrip van de reiniging van het heiligdom in 1844 compleet onmogelijk is. (5) Sommige Adventistische theologen zien de nieuwe weergave als een goede reden om de geschriften van zuster White te degraderen tot het "afval van de geschiedenis", omdat ze een groot voorstander was van het hemels priesterschap van Jezus.

De raadgevingen van zuster White in 1910 (Selected Messages, boek 1, blz. 164-168) onderschrijven de nieuwe visie niet, maar wikkelen het probleem ook niet volledig af. Het belangrijkste punt van haar uitspraken is een waarschuwing tegen het openbaar maken van een controversie zoals deze. "Met betrekking tot deze zaak onder de huidige omstandigheden, is zwijgen welsprekendheid". In deze context zegt ze: "Mijn geschriften mogen niet worden gebruikt als de belangrijkste argument om vragen af te wikkelen waarover niet zo veel controverse is." Als er zich moeilijke kwesties voordoen, dienen de broeders samen te komen en de Bijbel zorgvuldig te bestuderen op taalkundige gronden en biddend de werkelijke weergave uitvinden. -Zie: *Evangelism*, blz. 182.

Laten we nu het woord "gedurige" taalkundig nader bekijken, zoals het staat in Daniël 8 en 9, voor elk van de opgesomde punten hierboven.

(1) Het idee dat "het gedurige" de hemelse bediening van Christus betekent. Het Hebreeuwse woord voor "gedurige" is "tamiyd". Het komt van een woord dat "uitrekken" of "voortzetten" betekent. Het wordt meestal vertaald als "gedurige" (76 keer) en wordt over het algemeen geassocieerd met de ochtend- en avond offerande. Daarom leek het, menselijk gezien, waarschijnlijk logisch dat de vertalers het woord "offer" hebben toegevoegd in Daniël 8:11-13. Maar "het woord 'offer' was daar door menselijk verstand aan toegevoegd, en hoort niet bij de tekst; ..." -*Eerste geschriften*, blz. 81.

Toen de pioniers wezen op Tamiyd als heidendom, hadden ze gelijk, vooral vanuit een joods perspectief. De Joden zagen de ochtend- en avond offerande, als Tsadaq, of een "daad van gerechtigheid" die nodig is voor vergeving. Zelfs vandaag de dag kijken de orthodoxe joden (en zelfs veel christenen) uit naar het herstel van de tempel en zijn diensten in Jeruzalem. Zij beweren dat alleen dan een millennium van vrede begint op aarde. Maar voordat dit kan gebeuren, moet de Tamiyd (oftewel ochtend- en avond offerande) worden hersteld. Dit idee is van oorsprong heidens. De offeranden in het aardse heiligdom wezen op het "Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt". Johannes 1:29. Zij waren "een voorbeeld Desgenen, Die komen zou" en waren vervuld op "het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Welke de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.." Romeinen 5:14; Galaten 6:14. Het is merkwaardig dat een groot deel van de spanning in het Midden-Oosten vandaag de dag gebaseerd is op deze valse kijk op de Schrift.

Toen de zondaar zijn lam meenam voor een zondoffer naar de tempel, in de tijd van de kenmerkende ceremoniële instelling, was het geen Tsadaq. Integendeel, het was een complete uitdrukking (in lichaamstaal) van bekering, belijdenis, nederigheid, en het geloof in de Messias, die komen zou en die Zijn kostbaar bloed zou uitgieten om voor de zonde van de mens te boeten. "Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme."

Hebreeën 10:4. Redding is niet het gevolg van de handelingen van de mens, maar van de verzoening van Christus voor de zonde “welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.” Handelingen 20:28.

(2) Jezus' uitspraak tweehonderd jaar na de tijd van Antiochus Epiphanes. Een van de sterkste argumenten tegen Antiochus als de vervulling van de profetie van de kleine hoorn, die God in Daniël 7 lasterde en de “gruwel der verwoesting” van Daniël 8:11-13, was de uitspraak van Christus in Matthéüs 24:15, dat de gruwel der verwoesting nog in de toekomst lag. In Zijn tijd was Antiochus al bijna 200 jaar dood. Hij vervolgde de Joden tijdens een bepaalde periode van zijn regering. Dit is de reden waarom sommige uitleggers terecht aanwijzen dat de “2300 avonden en morgens” offeranden in 1150 dagen geofferd werden, of ongeveer iets meer dan drie jaar. Antiochus zorgde ervoor dat de aardse offers en offeranden precies drie jaar ophielden, of 1080 dagen, volgens de Joodse tijdsberekening, of 1095 daadwerkelijke dagen. Maar dat zijn niet 1150 dagen. Daarom, ongeacht hoe de uitleggers Antiochus in de rol van de profetie van de kleine hoorn proberen te plaatsen, was hij slechts één in de lijn van vele anderen die Gods volk heeft vervolgd door de eeuwen heen. Door dat er ‘nu ook velen antichrist geworden zijn; weten wij, dat het de laatste ure is’ (1 Johannes 2:18), is er een systeem dat perfect voldoet aan alle criteria van de kleine hoorn. Dit bewijs wordt uitgewerkt in vele andere studies, dus het zal hier niet verder worden toegelicht.

(3) De beschuldiging dat de nieuwe visie een “gezichtreddend” middel was om de grote teleurstelling te verklaren. De waarheid is progressief en wordt vaak uitgedrukt op verschillende manieren, zelfs door dezelfde schrijver; maar de waarheid verandert niet. Eeuwige principes zijn eeuwig, en het licht en de kennis betreffende dergelijke principes worden steeds groter. De centrale vraag hierbij is: “Hadden de Millerieten een verkeerde interpretatie van “het gedurige”? “Het is heel duidelijk dat ze de aarde hebben beschouwd als het heiligdom, waarvoor geen Bijbelse referentie is. Deze fout was zelfs voorspeld in Openbaring 10. Maar hadden ze ook de ware betekenis van “het gedurige” gemist? Was het nieuwe idee in 1895 over de betekenis van “het gedurige” slechts een

gezichtreddend middel om de Adventboodschap acceptabeler te maken, een manier om de Zevende-dags Adventisten uit de categorie ‘sekte’ te krijgen? Of was het iets dat nodig was om de huidige waarheid beter te begrijpen? Het is echter gebeurd, ongeacht de reden voor deze verandering; en de Zevende-dags Adventisten hebben de leerstellingen verworpen die de pilaren van het geloof waren. –Zie *Selected Messages*, boek 1, blz. 204.

We kunnen dus stellen dat Adventisten inderdaad hun standpunt hebben veranderd aangaande de betekenis van “het gedurige”, om zo hun reputatie te redden. Zo vernietigde het de kracht van de drie engelenboodschap in de Advent prediking, in het bijzonder de oproep om uit Babylon te gaan. Die verandering geeft de indruk dat de hemelse bediening van Christus overgegaan is in de handen van corrupte aardse priesters. Deze visie verhief Rome boven de ware Middelaar in de hemel.

(4) De 2300 dagen als letterlijke avonden en morgens (dagen). Een directe vertaling van Daniël 8:14 zegt: “En Hij zeide tot mij: Tot twee duizend en driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gereinigd worden.” In de eerste plaats, spreekt de tekst over “avonden en morgens” [de volgorde van de dagindeling van de schepping], en niet over “morgens en avonden”, waardoor verwezen had kunnen worden naar de Tamiyd, als het zo geschreven zou staan. Maar aan het eind van hoofdstuk 8 herhaalt de engel voor de verbijsterde profeet de zin, dat “Het gezicht nu van avond en morgen, dat er gezegd is, is de waarheid; ...” Vers 26a. In het volgende vers bekent Daniël: “... en ik was ontzet over dit gezicht; maar niemand merkte het”.

De tijd ging voorbij – in feite jaren, en Daniël kon nog steeds het gezicht niet verklaren. God stuurde de engel Gabriël terug om zijn oorspronkelijke missie te vervullen. “Geef deze [Daniël] het gezicht te verstaan; ... Versta dan dit woord, en merk op dit gezicht.” Daniël 8:16; 9:23.

Terwijl de bovenstaande punten de hoofdstukken 8 en 9 duidelijk samenvoegen, is er nog een sterkere verbinding tussen hen. Dit is te

vinden in Daniël 9:24: “Zeventig weken van jaren worden verkort op uw volk” (*Wycliffe Bible*).

Deze zin in de oorspronkelijke taal, die Wycliffe correct heeft vertaald naar de gesproken taal in de veertiende eeuw, is een duidelijke zin. (1) Het waren zeventig profetische weken tot de komst van de Messias – 490 letterlijke jaren, geen dagen. Dit deel van de profetie kwam uit bij exacte timing van de kruisiging van Jezus. Men heeft zelfs de gebruikelijke teksten “dag voor een jaar” niet nodig om te bewijzen dat de profetie het heeft over jaren. De tekst zet het uiteen, en de kruisiging van Jezus is het bewijs. (2) Het woord *chathak*, dat wordt vertaald als “bestemd”, betekent “afsnijden, (in figuurlijk zin) bij decreet.” (Strong’s H2852). Zeventig profetische weken (490 letterlijke jaren) worden afgesneden van iets. Het is onmogelijk om ze af te snijden van 1150 of zelfs 2300 letterlijke dagen. Daarom moeten de 2300 avonden en morgens 2300 jaren zijn, niet dagen, want er is niets anders in het boek Daniël waaruit ze afgesneden kunnen worden.

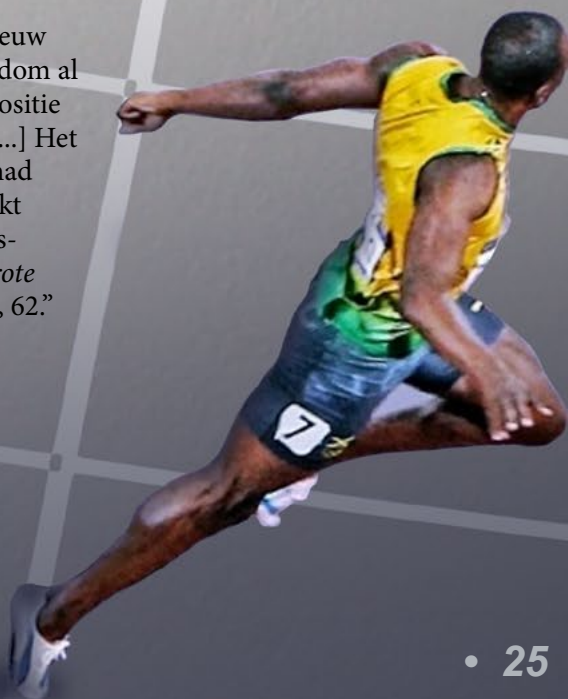
2300 minus 490 is gelijk aan 1810. Daarom begint het proces van het reinigen van het heiligdom 1810 jaar nadat de joden niet langer het uitverkoren volk van God waren. Toen de leiders van Israël weigerden het getuigenis van Stefanus te geloven, over Jezus als de Messias, en hem doodden, verwierpen zij de Enige die hen kon redden, ondanks het duidelijke bewijs dat Stefanus gaf. Zo zondigden zij tegen de Heilige Geest. Vanaf dat moment zou het evangelie in handen van de heidenen gegeven worden. Iets soortgelijks zal met deze wereld gebeuren aan het einde der tijden. Wanneer de heersers van deze wereld de zegeningen zullen verwerpen die aan hen worden aangeboden in het Evangelie, zullen ook zij de zonde tegen de Heilige Geest begaan. Dan zal Gods genade worden teruggetrokken van degenen die deze niet eens willen. Jezus zal opstaan en voor de derde keer verkondigen: “Het is volbracht” Openbaring 22:11. Zie ook Genesis 1:31; Johannes 19:30.

(5) “Beweringen dat de geschriften van zuster White’s tot het ‘afval’ van de geschiedenis toebehoort”. Wat dit punt betreft, zullen we terugkijken naar de voordracht van broeder Wieland, wanneer hij citeert en commentaar geeft op de woorden geschreven door de geïnspireerde pen:

“De afgelopen vijftig jaar [geschreven in 1905] zijn geen jota of beginsel van ons geloof verduisterd.... Geen enkel woord is veranderd of ontkend. Dat wat de Heilige Geest heeft getuigd als waarheid met de loop van de tijd – in onze grote teleurstelling – is het vaste fundament van de waarheid ... [die] ons heeft gemaakt tot wat we zijn, namelijk. Zevende-dags Adventisten.” –*Special Testimonies*, Serie B, nr 7, blz. 57, 58. Is dit een opmerking over “het gedurige”?

“Bijna onmerkbaar werden de gebruiken van het heidendom in de christelijke gemeente ingevoerd. De geest van toegevingen en de bereidheid tot aanpassing werden enige tijd tegengehouden door de zware vervolgingen die de gemeente onder het heidendom had te verduren. [...] Heidense leerstellingen, praktijken en bijgeloof werden opgenomen in het geloof en de godsdienst van mensen die zich voor Christus’ volgelingen uitgaven. Het compromis tussen het heidendom en het christendom leidde tot het ontstaan van ‘de mens der wetteloosheid’, die zich volgens de profetie zou verzetten ... Dit reusachtige stelsel van dwaalleringen is een meesterwerk van satans macht ... [...]”

In de zesde eeuw had het pausdom al een stevige positie verworven. [...] Het heidendom had plaats gemaakt voor het pausdom.” –*De grote strijd*, blz. 49, 62.”
SW

KalaSTOBA

Ingrediënten:

- * 1 flinke witte kool, in reepjes
- * 500 gram vegetarisch vlees (bv. gluten)
- * 3 aardappelen, in parten
- * 1 wortel, in schijfjes
- * 1 ui, gesnipperd
- * 1 of 2 knoflookteentjes (fijne maken)
- * ½ theelepel nootmuskaat
- * 2 eetlepels sojaboter / olijfolie
- * 1 theelepel sojasaus
- * Kruidenzout naar smaak

Kolo Stobá

Dit gerecht van gestoofde kool kan met rijst, aardappels of funchi (maïsmeel) geserveerd worden.

Het gerecht is voor zo'n 6 personen.

Bereidwijze:

- * Neem een pan en smelt er sojaboter / olijfolie in (op laag vuur).
- * Voeg nu de kool, de wortel, de aardappelen, de knoflook, de nootmuskaat, de sojasaus, het kruidenzout toe en laat dit 10 tot 15 minuten beetgaar worden.
- * Voeg daarna het vegetarische vlees toe en laat dit nog even 10 minuutjes sudderen.

